

Stołeczny Magazyn POLICYJNY

MIESIĘCZNIK NR 6/2006

www.policja.waw.pl

Operacja OPAL w pełni profesjonalna

Kierowanie ruchem pojazdów i pielgrzymów, organizowanie pilotaży, pomoc osobom udającym się na spotkanie z Papieżem, ochrona przed przestępcami – to tylko niektóre zadania stołecznych policjantów zabezpieczających wizytę papieską. Ponad 5 tysięcy funkcjonariuszy czuwało nad bezpieczeństwem Ojca Świętego i pielgrzymów przybyłych do Warszawy. Łącznie w całym kraju w operacji wzięło udział 15 tys. policjantów, dzięki którym ponad 2,5 miliona osób bezpiecznie spotkało się z Papieżem Benedyktem XVI.

Głównym zadaniem warszawskiej Policji było zapewnienie bezpieczeństwa Ojcu Świętemu i tysiącom osób biorącym udział w poszczególnych uroczystościach. Największe wyzwanie to zabezpieczenie

Mszy św. na pl. Piłsudskiego w dniu 25 maja br. Pielgrzymów przybyłych na spotkanie z Papieżem funkcjonariusze informowali o usytuowaniu sektorów, zmianach w organizacji ruchu i parkingach przygotowanych

specjalnie dla kierowców, którzy przyjechali z różnych stron kraju. Podczas Mszy Świętej na placu Piłsudskiego uruchomiono punkty osób zaginionych. Działania wspierali również harcerze i biała służba. *(dokończenie na s. 3)*

(NIE) STADIONOWE ROZGRYWKI

W 2005 roku Policja zabezpieczała blisko 7,5 tysiąca imprez masowych, z czego 80 proc. stanowiły imprezy sportowe. Podczas zabezpieczanych wydarzeń sportowych doszło do blisko 200 ekscesów chuligańskich, 84 zbiorowych naruszeń prawa. W związku z tymi incydentami 105 osób odniosło obrażenia. Podczas wykonywania działań związanych z przywracaniem porządku 138 policjantów odniosło obrażenia. Do sądów skierowano ponad tysiąc spraw o wykroczenia popełnione w związku z masowymi imprezami sportowymi, z czego zdecydowana większość (89 proc.) dotyczyła tylko meczów piłki nożnej. Policja odnotowała, w wyniku wykonywania zadań dotyczących ochrony imprez masowych, wzrost ilości policjantów zaangażowanych w wykonywanie tych zadań, wzrost kosztów poniesionych na ich realizację oraz wzrost strat w mieniu policyjnym. *(dokończenie na s. 4)*

Wszystkim policjantom, również z innych województw oraz pracownikom cywilnym, którzy zabezpieczali wizytę Papieża Benedykta XVI, dziękuję za godną służbę, zaangażowanie i aktywne włączenie się w działania objęte operacją OPAL.

Był to dla nas wszystkich trudny sprawdzian, który zdaliśmy pozytywnie. Działania były prowadzone w sposób profesjonalny, co sprawia, że Komenda Stołeczna Policji po raz kolejny potwierdziła swoją skuteczność, rzetelność i zorganizowanie.

*Komendant Stołeczny Policji
podinsp. Jacek Kędziora*

Stan przestępczości na terenie garnizonu stołecznego za okres I-V 2006 r.

W okresie pierwszych pięciu miesięcy tego roku na terenie działania Komendy Stołecznej Policji stwierdzono ogółem 48.554 przestępstw (I-V 2005 r. – 52.148), dynamika w porównaniu do analogicznego okresu 2005 wyniosła 93,1%. Wskaźnik skuteczności ścigania przestępstw ogółem wyniósł 49,7% (I-V 2005 r. – 42,3%).

W tym samym okresie br. zanotowano znaczny spadek przestępstw o charakterze kryminalnym **38.459**, wsk. dyn. **89,6%**. Pozytywnym zjawiskiem występującym w tego typu kategorii przestępstw jest zmniejszenie kradzieży z włamaniem (wskaźnik dynamiki **73,6%**) i kradzieży cudzej rzeczy (wskaźnik dynamiki **85,4%**). Podkreślić należy stale

malejącą liczbę kradzionych samochodów (wsk. dyn. **66,3%**). Pozytywną tendencję odnotowujemy ponadto w kategorii rozbojów i wymuszeń rozbójniczych. W odniesieniu do analogicznego okresu ubiegłego roku, obserwujemy znaczny spadek tego rodzaju przestępstw (wskaźnik dynamiki **81,7%**). Dane przedstawiają się następująco:

• przestępstwa o charakterze kryminalnym	Stwierdzono 38.459 czynów (I-V 2005 r. – 42.926), dynamika w porównaniu do analogicznego okresu 2005 wyniosła 89,6%. Wskaźnik skuteczności ścigania przestępstw o charakterze kryminalnym wyniósł 37,8% (I-V 2005 r. – 31,1%),
• rozboje	Stwierdzono 1.862 czynów (I-V 2005 r. – 2.279), dynamika w porównaniu do analogicznego okresu 2005 wyniosła 81,7%. Wskaźnik skuteczności ścigania przestępstw rozbójniczych wyniósł 35,9% (I-V 2005 r. – 31,3%),
• kradzieże	Stwierdzono 13.632 czynów (I-V 2005 r. – 15.970), dynamika w porównaniu do analogicznego okresu 2005 wyniosła 85,4%. Wskaźnik skuteczności ścigania przestępstw kradzieży wyniósł 14,5% (I-V 2005 r. – 10,8%),
• włamania	Stwierdzono 6.592 czynów (I-V 2005 r. – 8.960), dynamika w porównaniu do analogicznego okresu 2005 wyniosła 73,6%. Wskaźnik skuteczności ścigania włamań wyniósł 12,1% (I-V 2005 r. – 7,9%),
• kradzież samochodów	Stwierdzono 2.514 czynów (I-V 2005 r. – 3.793), dynamika w porównaniu do analogicznego okresu 2005 wyniosła 66,3%. Wskaźnik skuteczności ścigania kradzieży samochodów wyniósł 8,8% (I-V 2005 r. – 4,6%),
• bójki i pobicia	Stwierdzono 326 czynów (I-V 2005 r. – 322), dynamika w porównaniu do analogicznego okresu 2005 wyniosła 101,2%. Wskaźnik skuteczności ścigania bójek lub pobic wyniósł 82,6% (I-V 2005 r. – 68,1%),
• przestępstwa o charakterze gospodarczym	Stwierdzono 3.267 czynów (I-V 2005 r. – 3.035), dynamika w porównaniu do analogicznego okresu 2005 wyniosła 107,6%. Wskaźnik skuteczności ścigania przestępstw o charakterze gospodarczym wyniósł 88,5% (I-V 2005 r. – 88,1%),
• przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii	Stwierdzono 2.196 czynów (I-V 2005 r. – 1.871), dynamika w porównaniu do analogicznego okresu 2005 wyniosła 117,4%. Wskaźnik skuteczności ścigania przestępstw z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wyniósł 94,8% (I-V 2005 r. – 94,0%).

W klasyfikacji ogólnej komend rejonowych Policji w okresie styczeń/maj 2006 najlepsze wyniki uzyskały kolejno: **KRP VI**, KRP I, KRP IV, KRP III, KRP VII, KRP V, KRP II.

W klasyfikacji ogólnej komend powiatowych Policji w okresie styczeń/maj 2006 najlepsze wyniki uzyskały kolejno: **KPP Pruszków**, KPP Legionowo, KPP Grodzisk Mazowiecki, KPP

Mińsk Maz., KPP Otwock, KPP Piaseczno, KPP Nowy Dwór Maz., KPP Warszawa Zachód, KPP Wołomin.

(ESP)

STOŁECZNY MAGAZYN POLICYJNY

Miesięcznik

6/2006

Wydawca: Komenda Stołeczna Policji
ul. Nowolipie 2, 00-150 Warszawa

Adres:

„Stołeczny Magazyn Policyjny”

Gabinet Komendanta Stołecznego Policji

ul. Nowolipie 2, 00-150 Warszawa

e-mail: redakcja@policja.waw.pl

Telefony: redakcja 603-88-04, 603-88-01

fax: 603-60-04

Druk: Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie

Redakcja zastrzega sobie prawo doboru tekstów oraz dokonywania w nich zmian.

Operacja OPAL w pełni profesjonalna cd. ze s. 1

W Komendzie Stołecznej Policji funkcjonował specjalny sztab, który na czas wizyty Ojca Świętego kierował pracami poszczególnych zespołów merytorycznych. Przy zabezpieczeniu wizyty pracowali policjanci prewencji, ruchu drogowego, wywiadowcy, pirotechnicy oraz wiele służb, bez których zabezpieczenie pielgrzymki Papieża byłoby niezmiernie trudne. Nasze działania wspierały również koledzy z innych województw. Ogromna rola spoczywała na warszawskiej „drogówce”. To właśnie oni obecni byli na trasach przejazdu kolumny papieskiej. Dbali o zapewnienie płynnego ruchu komunikacyjnego. Zapewniali pilotaże orszaku papieskiego i tworzyli Motocyklową Asystę Honorową. W każdej chwili służyli pomocą pielgrzymom przybyłym na spotkanie z Ojcem Świętym.

W ciągu czterech dni pielgrzymki żadnemu z pielgrzymów nic się nie stało. Nie było wypadków drogowych, potrąceń pielgrzymów, nikt nie ucierpiał przy wchodzeniu i wycho-

dzeniu z sektorów, w drodze z domu na spotkanie z papieżem i w drodze powrotnej, ani stojąc przy trasie przejazdu Benedykta XVI.

Innym równie ważnym zadaniem, które policjanci wykonywali wspomagając Biuro Ochrony Rządu, **było zapewnienie bezpieczeństwa Papieża.** W otoczeniu Benedykta XVI cały czas przebywało kilkudziesięciu antyterrorystów, na dachach rozmieszczeni byli snajperzy, mosty i trasy przejazdu sprawdzane były przez pirotechników, rzeki pod mostami przez pletwonurków. Funkcjonariusze wywiadu kryminalnego przez cały czas trwania pielgrzymki zbierali informacje, które następnie analizowane były pod kątem pojawienia się ewentualnych zagrożeń.

W czasie trwania wizyty Ojca Świętego Policja sprawdzała kilka poważniejszych sygnałów o potencjalnym zagrożeniu. Wszystkie okazały się fałszywymi groźbami. Dwie osoby zatrzymano, po przesłuchaniu zostały zwolnione, ale nie pozbawione „opieki”. Sprawdzone także kilku cudzoziemców, sygnały o zagro-

żeniu, jakie mieliby stworzyć okazały się nieprawdziwe.

Policjanci pomagali również kilku tysiącom dziennikarzy. Uczestniczyli w planowaniu obsługi medialnej, pomagali w jej realizacji, a rzecznicy prasowi przez 24 godziny na dobę byli do dyspozycji dziennikarzy.

Dla wszystkich warszawskich funkcjonariuszy było to ogromne przeżycie. W zabezpieczeniu papieskiej pielgrzymki włożyli całe swoje serce. Zadania im powierzone starali się wypełnić jak najlepiej.

To szczególne wydarzenie policjanci ruchu drogowego uwiecznili w specjalnie przygotowanej gazetce. Zamieszczono tam zdjęcia z pierwszych godzin papieskiej pielgrzymki do Polski Benedykta XVI. Fotografie autorstwa podinsp. Wojciecha Pasiecznego i Pana Filipa Fertnera z pierwszych godzin wizyty Papieża w Warszawie można obejrzeć w budynku warszawskiej drogówki, przy ul. Waliców 15.

oprac. E.Sandecka-Pułtowitz

(wykorzystano materiały KGP oraz Zespołu Prasowego KSP)

KSP najskuteczniejsza w pozyskiwaniu dotacji

Komenda Stołeczna Policji, spośród wszystkich komend wojewódzkich w kraju, pozyskała w ubiegłym roku najwięcej pieniędzy na inwestycje i remonty. Kwota blisko 8 mln zł, stanowi 40% wszystkich nakładów pozabudżetowych pozyskanych w komendach wojewódzkich Policji w Polsce. Podziękowanie w tej sprawie do komendanta stołecznego Policji podinsp. Jacka Kędziory skierował zastępca komendanta głównego Policji Jacek Bartmiński.

Największą skuteczność w pozyskiwaniu środków pozabudżetowych na inwestycje i remonty obiektów policyjnych w roku ubiegłym wykazała Komenda Stołeczna Policji. Pozyskując kwotę 8 mln zł wyprzedziła znacznie inne komendy wojewódzkie Policji, bowiem na drugim miejscu pod względem wysokości uzyskanych środków zajmuje KWP Kraków z kwotą ok. 2,5 mln zł oraz KWP Bydgoszcz z kwotą blisko 1,7 mln zł.

W piśmie skierowanym przez zastępcę komendanta głównego Policji Jacka Bartmińskiego do komendanta stołecznego Policji podinsp. Jacka Kędziory czytamy:

„W związku ze znacznym zmniejszeniem w stosunku do ubiegłego roku, środków finansowych przeznaczonych na wydatki majątkowe związane z budownictwem służbowym Policji, uprzejmie informuję Pana Komendanta, że w celu polepszenia stanu istniejącej substancji kubaturowej obiektów, a tym samym warunków pracy i służby w Policji, zaistniała konieczność podjęcia

intensywnych działań w kierunku pozyskiwania środków pozabudżetowych na działalność inwestycyjno-remontową pochodzących między innymi od władz samorządowych, funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej oraz pomocowych.

Jak wynika z analizy dokonanej przez służby logistyczne KGP na podstawie informacji otrzymanych z jednostek, **w 2005 roku Policja pozyskała dofinansowanie na realizację zamierzeń modernizacyjnych w łącznej wysokości 23,88 mln zł**, w tym 15,1 mln zł stanowiły środki samorządowe a 8,78 mln zł uzyskano z funduszy strukturalnych oraz wspierających inicjatywy proekologiczne.

Komenda Stołeczna Policji uzyskała dodatkowe środki pozabudżetowe w wysokości ok. 7.647 tys. zł, co stanowiło 40% udziału w kwocie nakładów pozyskanych w grupie jednostek KWP/KSP w 2005 r. **Wielkość dofinansowania osiągnięta przez KSP znacznie przewyższa**

poziom średniej krajowej wynoszący ok. 1.100 tys. zł, przypadający na pozostałych inwestorów. Natomiast uzyskana przez jednostkę wartość dotacji w przeliczeniu na jednego pracownika kształtuje się na poziomie 671 zł w stosunku do średniej w grupie komend wojewódzkich wynoszącej 165 zł/os.

Mając powyższe na uwadze, dziękuję Panu Komendantowi za dotychczasowe osiągnięcia i proszę o kontynuację działań jednostki w kierunku pozyskiwania dotacji na realizację zadań inwestycyjno-remontowych w obiektach służbowych Policji.”

Pozyskane przez Komendę Stołeczną Policji w 2005 r. środki pozabudżetowe częściowo przekazano na inwestycje (kwota 4.589,5 tys. zł), natomiast pozostała część na remonty, w tym termomodernizację (1.291,4 tys. zł) oraz roboty remontowe obiektów (1.765,7 tys. zł).

Elżbieta Sandecka-Pułtowitz

Wygraliśmy kolejny projekt!

Zespół Funduszy Pomocowych Komendy Stołecznej Policji, z najwyższą oceną 1 (skala ocen od 4 do 1), wygrał kolejny, już trzeci, projekt w ramach programu Unii Europejskiej Leonardo da Vinci w zakresie kształcenia zawodowego pt. „**Jakość i Doskonalenie Służby Społeczeństwu – europejska współpraca policyjna w kształceniu kadr**”. Projekt re-

alizowany będzie od września 2006 do maja 2007 r.

Celem projektu jest poprawa umiejętności i kompetencji kadry kierowniczej KSP w zakresie doskonalenia działań jednostki poprzez wykorzystanie nowoczesnych metod usprawniających pracę Policji, jak również dzięki wykorzystaniu doświadczeń partnerów przy kształtowaniu

polityki medialnej i kreowaniu pozytywnego wizerunku warszawskiej Policji. Partnerami KSP w projekcie są Komendy Policji z: Dublinia, Hagi, Malmo oraz trzech hrabstw Wielkiej Brytanii: Hertfordshire, Lancashire i Mercia. W projekcie łącznie udział weźmie 30 osób: po 5 do każdego państwa – partnera projektu. Czas trwania każdej wizyty – 1 tydzień. *(red.)*

Prawem w pseudokibiców

– Jako minister sprawiedliwości przygotowałem projekt ustawy przewidującej wprowadzenie sądów 24-godzinnych – mówi Zbigniew Ziobro. – Będą one w błyskawicznym tempie orzekać w sprawach stadionowych bandytów. Co istotne, proponujemy, by złamanie zakazu wchodzenia na stadion było traktowane jak popełnienie przestępstwa, za które można trafić do więzienia – podsumowuje minister sprawiedliwości.

Jednocześnie zmiany w przepisach prawnych dotyczących imprez masowych przewiduje minister spraw wewnętrznych i administracji Ludwik Dorn.

– Projekt urealni zakaz stadionowy. Z jednej strony będzie sankcja za łamanie przepisu stadionowego, a z drugiej wprowadzi obowiązek stawiania się objętych zakazem stadionowym podczas trwania meczów na posterunku Policji – mówi Ludwik Dorn.

Szef MSWiA komentując zajścia po meczu Legia Warszawa – Wisła Kraków ocenił interwencję Policji pozytywnie.

Na trzy tygodnie przed chuligańskimi zamieszkami po meczu Legii Warszawa z Wisłą Kraków, Policja zgłosiła pakiet prawnych propozycji, który miał na celu poprawę bezpieczeństwa na stadionach. Głównym założeniem propozycji zmian w aktualnym stanie prawnym była likwidacja anonimowości kibiców. Jednym z rozwiązań, które miały temu służyć byłoby kupowanie biletów tylko za okazaniem dokumentu tożsamości, stosowanie identyfikatorów. Proponowano również wykorzystanie systemu monitoringu na stadionie, który pozwoliłby na procesową identyfikację osób. Przewidziane w prawie zmiany wpłynęłyby na rozbudowę bazy o kibicach karanych zakazem stadionowym i stworzyłyby możliwość udostępnienia jej organizatorom imprez.

(Nie) stadionowe rozgrywki cd. zes. 1

W tym roku, jak do tej pory największym wydarzeniem sportowym, mającym charakter imprezy podwyższonego ryzyka okazał się mecz piłkarskiej ekstraklasy pomiędzy Legią Warszawa a Wisłą Kraków, który odbył się 13 maja br. Był to sprawdzian zarówno dla kibiców, jak i dla stołecznej Policji, która zabezpiecza mecze piłkarskie odbywające się w Warszawie. Wśród tych pierwszych ponownie znaleźli się chuligani i wandale, których wybryki rzuciły cień na całe środowisko kibiców piłkarskich. Czy Policja zdała egzamin z organizacji zabezpieczenia meczu?

– Policja realizowała swoje zadania zgodnie ze sprawdzonymi już wielokrotnie w praktyce procedurami działania – stwierdza **nadkom. Jarosław Konończuk** zastępca naczelnika Stołecznej Policji.

Przygotowania Policji

Policja na bieżąco prowadzi rozpoznanie środowisk kibiców, kładąc nacisk na ważne mecze piłkarskie. Mecz Legii Warszawa z Wisłą Kraków został zaliczony do imprez o tzw. podwyższonym ryzyku. Jak zwykle w przypadku zabezpieczenia takich imprez, został powołany sztab w KSP, z którego odbywa się dowodzenie zabezpieczeniem. Stołeczna Policja przewidując możliwość wystąpienia zakłóceń porządku publicznego, zwróciła się do Komendy Głównej Policji o wzmocnienie sił KSP policjantami z innych jednostek w kraju. Zazwyczaj w zabezpieczeniu meczy piłkarskich w Warszawie bierze udział około 700 policjantów. Tym razem ze względu na wagę wydarzenia piłkarskiego oraz przewidywane zagrożenie ze strony pseudokibiców, mecz zabezpieczało blisko 1600 policjantów z Warszawy, Białegostoku, Płocka i Radomia. Mecz rozpoczął się o godzinie 20.30, natomiast policyjny sztab rozpoczął pracę na trzy godziny przed początkiem imprezy. Jest to praktykowane przy zabezpieczeniu wszystkich imprez o podwyższonym ryzyku. W trakcie meczu Policja na bieżąco monitorowała sytuację na trybunach stadionu. Pośród kibiców znajdowali się policyjni wywiadowcy, którzy obserwowali rozwój wypadków.

Świętowanie zwycięstwa

Pierwszy incydent miał miejsce jeszcze przed rozpoczęciem meczu. Grupa kilkuset chuliganów próbowała wtargnąć na stadion Legii bez biletów. Blokujących ich policjantów oraz przejeżdżające samochody obrzucali kamieniami. Policja szybko opanowała sytuację zatrzymując najbardziej agresywnych spośród nich.

Po zakończonym meczu, kibice Legii przeszli na pl. Zamkowy, aby tam bawić się i świętować zwycięstwo swojego klubu. Zachowywali się głośno, ale to raczej typowe zachowanie w przypadku klubowego zwycięstwa w Mistrzostwach Polski. Nie byli agresywni.

Jedynie kontrowersyjne zachowanie to wystawianie krzesel, ławek i stolików poza ogródki restauracji na starym mieście. Kibice wynosili je na rynek, aby dalej świętować poza restauracjami.

Policja obserwowała zgromadzonych na pl. Zamkowym kibiców. Starówka jest objęta monitoringiem wizyjnym, więc w każdej chwili można było zareagować na wszelkie przejawy łamania prawa. Dzięki stałemu nadzorowi Policja wychwyciła sytuacje zagrożenia i interweniowała tego wieczoru kilkaset razy. Incydenty te nie miały zbiorowego charakteru.

Sytuacja uległa radykalnej zmianie w momencie, kiedy grupa chuliganów próbowała wdrzeć się do zamkniętego sklepu monopolowego przy ulicy Senatorskiej. Próba powstrzymania ich podjęta przez Policję natychmiast wywołała kontrolę ze strony kibiców. Zaatakowali oni policjantów wyrwanym brukiem, krzesłami, stolikami, a także elementami ogrodzeń.

Co na to Policja?

Policja próbowała powstrzymać pseudokibiców przed wtargnięciem na starówkę i przed dalszym niszczeniem witryn sklepowych, ogródków restauracyjnych. Aby tego dokonać Policja zmuszona była do użycia siły. Zgodnie z *Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 17 września 1990 r. w sprawie określenia przypadków oraz warunków i sposobów użycia przez policjantów środków przymusu bezpośredniego*, Policja do przywrócenia porządku publicznego użyła pałek, armatek wodnych i gazu. Środki te można stosować w przypadkach:

- 1) odpierania czynnej napaści,
- 2) pokonywania czynnego i biernego oporu,
- 3) przeciwdziałania niszczeniu mienia (§ 12, 13, 14).

W sytuacji, kiedy chuligani zaatakowali policjantów kamieniami, odłamkami bruku, krzesłami, butelkami rozpętała się regularna bitwa. Część kibiców nie była agresywna i nie miała w zamiarze bić się, po prostu świętowali zwycięstwo swojego klubu. Jednak w momencie interwencji Policji również przystąpili do walki. Wszystkie te okoliczności zmusiły funkcjonariuszy do użycia siły, aby w ten sposób przywrócić porządek.

Wypadki miały miejsce na terenie działań KRP Warszawa I, dlatego też utworzono tam sztab dowodzenia. Jednocześnie działał sztab powołany w Wydziale Dochodzeniowo-Śledczym KSP. Jego zadaniem było zbieranie aktualnych danych z jednostek, współpraca z prowadzącym bieżące działania sztabem SSK oraz koordynacja czynności podejmowanych w stosunku do osób zatrzymanych.

Rozwój sytuacji zmusił do zaangażowania także tych policjantów, którzy tego dnia nie pełnili

służby. W krótkim czasie, po ogłoszonym alarmie, do pracy stawilo się kilkuset funkcjonariuszy Komendy Stołecznej Policji.

Pierwszych zatrzymanych przewieziono do KRP Warszawa I. Koordynowano rozmieszczenie kolejnych grup zatrzymanych w pozostałych jednostkach, pomieszczeniach sądowych oraz Izbie Wytrzeźwień. Kilkunastu policjantów KSP zostało natychmiast skierowanych do KRP Warszawa I, aby wspomóc pracę pionu dochodzeniowo-śledczego oraz dokonać oględzin na terenie starówki.

Materiał z monitoringu wizyjnego, który zabezpieczono podczas akcji, przekazano do Laboratorium Kryminalistycznego KSP w celu przejrzenia zapisów. Wyniki pracy ekspertów LK będą dowodem w sprawach sądowych przeciwko chuliganom.

Bilans

Obrażenia odniosło ponad pięćdziesięciu policjantów, trzydziestu czterem spośród nich udzielono pomocy szpitalnej. Zniszczono ogródki piwne, wybito szyby w sklepach na starówce i ulicach przyległych. Zdemolowano także 63 autobusy i 9 tramwajów.

Policja zatrzymała 231 pseudokibiców, z których większość była pijana. Wśród zatrzymanych jedenastu to osoby nieletnie. Wobec 100 zatrzymanych sporządzono wnioski o zastosowanie środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania. Postawione, do tej pory chuliganom zarzuty dotyczyły przede wszystkim znieważenia i czynnej napaści na funkcjonariuszy, niszczenia mienia, posługiwanie się podrobionymi kartami wstępu na mecz oraz składania fałszywych zeznań. Do sądu grodzkiego skierowano 32 wnioski o ukaranie, a 9 osób zostało ukaranych mandatem karnym. Stołeczni policjanci ciągle pracują nad wszczętymi wówczas sprawami. Przesłuchują świadków i poszkodowanych, a także pracują nad ustaleniem tożsamości innych osób podejrzanych o popełnienie wykroczenia lub przestępstwa w związku z tamtymi wydarzeniami.

To nie koniec

W niedługim czasie po tych wydarzeniach w Komendzie Rejonowej Policji Warszawa I powołano zespół zadaniowy. Zespół ma ustalić i udokumentować dane osób, którym udzielono pomocy w placówkach medycznych na terenie Warszawy. Chodzi o pomoc medyczną udzieloną w związku z obrażeniami, których osoby te mogły doznać podczas starć z Policją. Praca zespołu ma również doprowadzić do ustalenia i identyfikacji innych osób, które naruszyły prawo w wyniku tamtych wydarzeń.

Równocześnie w Komendzie Stołecznej Policji powołano grupę zadaniową. Ma ona przeprowadzić postępowania przygotowawcze wszczęte w związku z uzasadnionym podej-

zeniem popełnienia przestępstw przez osoby, które uczestniczyły w chuligańskich wybraniach. Aby sądom można było przedłożyć pełny materiał dowodowy, na podstawie którego osoby podejrzane będą postawione w stan oskarżenia.

Oba zespoły zadaniowe pracują nad zebraniem materiału dowodowego wobec osób zatrzymanych. Jednocześnie ich działania skupiają się na ustaleniu danych osób, których dotychczas Policja nie zatrzymała, a które uczestniczyły w aktach wandalizmu i bójkach z Policją po meczu. Wobec wszystkich osób, które uda się zidentyfikować na podstawie materiałów z monitoringu wizyjnego i informacji uzyskanych z ośrodków medycznych, również zostaną postawione zarzuty.

Aktualnie Prokuratury Śródmieście-Centrum, Śródmieście-Północ, Mokotów oraz Żoliborz nadzorują 80 różnych śledztw przeciwko sprawcom biorącym udział w zamieszkach w trakcie i po meczu Legii z Wisłą. Z danych szacunkowych z początku czerwca wynika, że aktem oskarżenia objęto 150 osób. Wciąż trwają czynności, które zmierzają do ustalenia pozostałych osób, które tej nocy dopuściły się aktów wandalizmu i chuligaństwa.

Doświadczenia przed mundialem

Mecz Legii Warszawa z Wisłą Kraków nie był ostatnim wydarzeniem, które miało charakter imprezy podwyższonego ryzyka. Rozpoczęły się Mistrzostwa Świata w Piłce Nożnej w Niemczech. Przejazdy kibiców, zarówno polskich, jak i przejeżdżających przez nasz kraj kibiców zza wschodniej granicy, są zabezpieczane przez polską Policję. Od dłuższego czasu przygotowywała się ona do tego wydarzenia sportowego. Przez cały poprzedni rok intensywnie współpracowała z niemiecką policją. Miało na celu uzgodnienie wspólnych procedur wymiany informacji, analizę zagrożeń ze strony kibiców polskich, wypracowanie sposobów monitorowania i zabezpieczenia przejazdów kibiców oraz opracowanie działań prewencyjnych w strefie nadgranicznej. Strona polska przekaze niemieckiej policji dane osób objętych zakazem wstępu na imprezy masowe.

Policja przygotowuje się intensywnie głównie do zabezpieczenia przejazdów i strefy przygranicznej. Ma możliwość kontroli osób wyjeżdżających na Mistrzostwa Świata, ponieważ PZPN

przekaze jej dane wszystkich osób, które zakupiły bilety na mundial. Policja będzie przede wszystkim nadzorowała pociągi i trasy, którymi kibice będą przejeżdżali przez Polskę do granicy z Niemcami.

Ponadto główny sztab Policji KGP oraz Komenda Główna Straży Granicznej nawiązały współpracę z MSW Ukrainy. Polega ona na wymianie informacji i organizacji wspólnych przedsięwzięć wobec ukraińskich kibiców, którzy będą przejeżdżać przez Polskę do Niemiec.

Na uwadze należy mieć również to, że wielu kibiców z Europy Zachodniej i Wschodniej, ze względu na niższe niż w Niemczech ceny, będzie korzystało z bazy noclegowej w strefie przygranicznej w Polsce. Wyniki poszczególnych meczów będą miały wpływ na nastroje kibiców, a co za tym idzie na ich zachowanie. W związku z tym Policja będzie musiała wzmocnić nadzór nad kibicami, którzy zamieszkają przy granicy po stronie polskiej, a na mecze będą dojeżdżać do Niemiec.

Mistrzostwa Świata w Piłce Nożnej oraz wszelkie wydarzenia związane z nimi zarówno na boisku, jak i poza nim, wystawią nową ocenę kibicom i Policji. Ponownie staniemy przed koniecznością odpowiedzi na pytanie: czy kibice i policjanci zdali egzamin?

oprac. Justyna Stachniewicz

(wykorzystano materiały KGP i KSP)

Nagrody za zabezpieczenie meczów

Dziesięciu stołecznych policjantów biorących udział w zabezpieczeniu meczu piłkarskiego pomiędzy Legią Warszawa a Wisłą Kraków 17 maja br. zostało nagrodzonych przez ministra spraw wewnętrznych i administracji. Nagrody pieniężne policjantom z Komendy Stołecznej Policji wręczył osobiście Ludwik Dorn. W uroczystym apelu, który odbył się w Oddziale Prewencji Policji w Piasecznie, udział wzięli również komendant główny Policji gen. Marek Bieńkowski, jego zastępcy oraz podinsp. Jacek Kędziora – komendant stołeczny Policji i kierownictwo KSP.

UDANA AKCJA

Podejrzany o zabójstwo policjanta zatrzymany

Po prawie czterech latach poszukiwań w ręce policjantów wpadł 32-letni Piotr L., podejrzany o udział w głównych zabójstwach policjanta z Mikołajek sierż. sztab. Marka Cekały oraz Jacka K. ps. „Klepek”. Zatrzymanie to było możliwe dzięki współpracy policjantów z Wydziału Kryminalnego KWP w Olsztynie i stołecznego Wydziału dw. z Terrorem Kryminalnym i Zabójstw.

Piotra L. stołeczni policjanci zatrzymali 31 maja br., ok. godz. 14.30 na jednej z warszawskich ulic. Informacja przekazana przez funkcjonariuszy z Wydziału Kryminalnego z Olsztyna wskazywała, że to właśnie tu może ukrywać się mężczyzna podejrzewany o dwa zabójstwa. Natychmiast urządzono zasadzkę. Długie godziny obserwacji przyniosły pozytywny efekt. Piotr L. był kompletnie zaskoczony widokiem nieumundurowanych policjantów, którzy nagle zastąpili mu drogę, założyli kajdanki i odprowadzili do policyjnego radiowozu.

Zatrzymany jest podejrzany o zabójstwa, do których doszło 17 sierpnia 2002 r. w Mikołajkach. Wtedy to, późnym wieczorem został

zastrzelony Jacek K. ps. „Klepek”. W pościg za sprawcami ruszył pełniący wówczas służbę sierż. sztab. Marek Cekała. Uciekający przestępca nie zawahał się użyć broni. Jeden ze strzałów w kierunku policjanta był śmiertelny.

Prokuratura Okręgowa w Olsztynie przedstawiła Piotrowi L. zarzuty udziału w zabójstwach policjanta z Mikołajek sierż. sztab. Marka Cekały oraz Jacka K. ps. „Klepek”. Piotr L. był wcześniej notowany za kradzież samochodu.

ndakom. dr Mariusz Sokolowski, rzecznik prasowy KSP

Odebranie dziecka opiekunom w trybie nagłym

Odebranie dziecka rodzicom jest sytuacją, która u wszystkich uczestniczących w niej stron wywołuje olbrzymie emocje. Odbywa się to w tzw. trybie nagłym, czyli na podstawie postanowienia sądu rodzinnego i nieletnich o przymusowym odebraniu dziecka. O tych „koszmarach” dla dziecka przeżyciach i emocjach rodziców można by długo pisać. W takich dramatycznych sytuacjach nie uda się uniknąć silnych emocji: gniewu, żalu, poczucia krzywdy. W skrajnych przypadkach interwencja przedstawicieli instytucji opiekuńczych, sądowych czy policji może wywołać agresję opiekunów wobec osób, które chcą „odebrać im dziecko”. Pomimo całego tragizmu sytuacji nie należy zapominać, że **instytucje te działają w celu ochrony dziecka i zapewnienia mu bezpieczeństwa oraz optymalnych warunków życia i rozwoju.**

Osoby wypełniające postanowienie sądu powinny wiedzieć, że ich działania są koniecznością i mają na celu dobro dziecka. Pomimo, towarzyszących tej sytuacji emocji należy pamiętać, że sąd, wydając polecenie o odebraniu go rodzicom lub umieszczeniu w placówce opiekuńczo-wychowawczej czy rodzinie zastępczej, kierował się przede wszystkim dobrem dziecka.

Aby realizacja postanowienia sądu była skuteczna zostały wypracowane określone procedury postępowania w takich sytuacjach, które jasno wyznaczają uprawnienia i kompetencje kuratora i Policji.

Postanowienie sądu uruchamia następujący mechanizm. Zostaje ustalony termin i miejsce odebrania dziecka. Powiadamia się o tych ustaleniach osoby zainteresowane, np.: przed-

stawiciela instytucji, rodzica, czy opiekuna, któremu dziecko ma być oddane. Jeżeli wymaga tego sytuacja kurator może zażądać pomocy organu pomocy społecznej lub innej instytucji opiekuńczej. Ma również prawo zażądać pomocy Policji, której obowiązkiem jest nie tylko ochrona kuratora i innych osób uczestniczących w wykonywanych czynnościach, ale przede wszystkim ochrona dziecka.

Przy realizacji postanowień sądu policjanci mogą użyć środków przymusu bezpośrednio wobec osób, które utrudniają wykonywanie czynności służbowych. W razie potrzeby, na żądanie kuratora, policjanci mogą usunąć z miejsca interwencji osoby przeszkadzające w wykonaniu postanowień sądu. Zawsze jednak użycie środków przymusu jest ostatecznością.

Skutecznie przeprowadzona realizacja postanowienia sądu powinna zakończyć się odebraniem dziecka i przekazaniem go osobom lub instytucjom uprawnionym. Jeżeli wymaga tego sytuacja, na prośbę osób uprawnionych, zarówno kurator, jak i policjanci mogą towarzyszyć w dowiezieniu dziecka do wyznaczonego miejsca pobytu. Jeżeli postanowienie sądu dotyczy dziecka do lat trzech na miejscu powinno być pogotowie ratunkowe. W przewiezieniu dziecka, które nie ukończyło trzeciego roku życia, do domu małego dziecka, lekarzowi pogotowia może również towarzyszyć Policja lub kurator sądowy.

Wszystkie osoby – kurator, przedstawiciele instytucji opiekuńczych, policjanci – znajdujące się na miejscu interwencji powinny uczynić wszystko, aby dziecko nie doznało żadnej krzywdy fizycznej. Powinny dołożyć wszelkich

starań, aby zminimalizować negatywne skutki psychiczne i emocjonalne u dziecka, które znajduje się w sytuacji olbrzymiego stresu.

Justyna Stachniewicz

Zgodnie z art. 598¹⁰ Kodeksu Postępowania Cywilnego na żądanie kuratora sądowego Policja jest zobowiązana do udzielenia mu pomocy przy czynnościach związanych z przymusowym odebraniem osoby podlegającej władzy rodzicielskiej lub pozostającej pod opieką.

– Policja proszona jest o udzielenie pomocy kuratorom sądowym, tylko w uzasadnionych przypadkach. Znamy te rodziny, ponieważ z nimi pracujemy. Najczęściej wiemy, kiedy mogą wystąpić trudności, kiedy rodzice nie będą chcieli oddać dziecka dobrowolnie. Wówczas prosimy Policję o pomoc – mówi **Elżbieta Szcześniak kierownik II Zespołu Kuratorskiej Służby Sądowej Sądu Rejonowego dla Warszawy Praga Północ.**

– Dotychczas w swojej pracy nie spotkałam się z odmową Policji przy asystowaniu w sytuacji odebrania dziecka rodzicom. Sporadycznie w tym roku zdarzyły się przypadki, kiedy Policja nie dotarła na czas w wyznaczone miejsce.

– Przymusowe odebranie dziecka rodzicom może zrealizować sam kurator sądowy. Często jednak spotyka się on z sytuacją, w której nie jest wpuszczany do mieszkania lub też opiekunowie nie pozwalają na zabranie dziecka do wyznaczonej placówki – mówi **st. asp. Robert Żebrowski kierownik Referatu ds. Nietletnich i Patologii Komendy Rejonowej Policji Warszawa VI.** – Dlatego, najczęściej Policja proszona jest o asystowanie kuratorowi w realizacji takich postanowień sądu. Obecność policjantów pozwala zapewnić poczucie bezpieczeństwa wszystkim osobom biorącym udział w interwencji.

Powiadamianie o śmierci

Policjanci mają wiele czynności i działań w swoich obowiązkach służbowych. Niestety nagła śmierć osób jest zjawiskiem, z którym pracownicy służb mundurowych spotykają się dość często w swojej pracy. **Często więc policjanci występują w roli posłannika przekazującego tragiczną i straszną wiadomość o zgonie.** Jest to sytuacja zdecydowanie trudna, obciążająca emocjonalnie i nieprzyjemna dla wszystkich biorących w niej udział. Również często policjanci w tych momentach wspierają się obecnością psychologa, czy wręcz na niego cedują przekazanie tej tragicznej wiadomości. Tak naprawdę wiedza psychologiczna nie jest konieczna w tym momencie, aby działania to przebiegło prawidłowo. **Wystarczy być „Człowiekiem” dla tej drugiej osoby i wykażać się współczuciem oraz taktem.** W polskiej Policji nie ma wypracowanej i zapisanej procedury dotyczącej powiadamiania o śmierci. Krążą różne wskazówki przekazywane sobie nawzajem. Czasami przy okazji różnych szkoleń wspomina się o ogólnych zasadach, lecz większość osób działa wyłącznie intuicyjnie. W poniższym artykule chciałem przypomnieć podstawowe zasady zachowania się w tej sytuacji. Będę wspierał się doświadczeniami Vernona Geberta autora podręcznika „Practical Homicide Investigation”, emerytowanego porucznika policji nowojorskiej.

Faktem jest, iż pracownicy służb mundurowych muszą konfrontować się z emocjami rodzin ofiar oraz innych osób bliskich. **Zachowanie pracownika policji musi być adekwatne do sytuacji i nie powodować większej traumy u osób poruszonych śmiercią bliskich.**

Należy sobie zdać sprawę, iż w obowiązkach policjanta znajduje się powiadomienie o śmierci, a także udzielenie wszystkich niezbędnych informacji, jakie oczekuje od niego rodzina i bliscy ofiary. Niestety, niezależnie od kontekstu, temat śmierci, umierania, jak i żałoby jest naturalnie unikany i wypierany ze świadomości ludzi, nie jest też „mile widzianym” tematem rozmów. Większość ludzi nie umie, nie wie jak i nie chce (bo np. odczuwa lęk) przed otwartymi rozmowami na temat śmierci.

Zasady powiadamiania o śmierci:

Każdy przypadek jest indywidualny i niepowtarzalny, każdy więc trzeba traktować jako wyjątek. Są jednak uniwersalne wskazówki, którymi można się kierować (w miarę możliwości, ale nie trzeba za wszelką cenę).

1. Powiadamianie o śmierci zawsze powinno się odbywać twarzą w twarz. Należy unikać powiadamiania za pomocą telefonu lub poczty. Jeżeli jest to tylko możliwe. Powinno się odbywać w mieszkaniu, nigdy na klatce, w progu drzwi.
2. Prawidłowe powiadamianie o śmierci musi spełnić następujące warunki: dostarczyć niezbędne informacje; udzielić pierwszego wspar-

cia dla ofiar; ochronić godność i okazać szacunek wobec ofiary, jak i powiadamianej rodziny.

3. Powiadomienie powinno odbyć się w czasie możliwie jak najkrótszym od ustalenia tożsamości denata i ustalenia tożsamości osób mu najbliższych (dotyczy to osób dorosłych).

4. Przed powiadomieniem należy zebrać informacje o relacjach ofiary z osobą powiadamianą, o stanie zdrowia osoby powiadamianej (zwłaszcza choroby serca, krążenie, cukrzyca itp.) – informacje, które są istotne do przewidywania sposobu reakcji osoby powiadamianej. Warto przygotować sobie wsparcie pogotowia medycznego, żeby móc umożliwić w razie potrzeby natychmiastową interwencję lekarską.

5. Prawidłowe powiadomienie o śmierci powinno odbywać się przez co najmniej dwóch policjantów. Jeden z policjantów udziela informacji, drugi zaś obserwuje reakcje osoby powiadamianej.

6. Powiadomienie powinno odbyć się na terenie przyjaznym osobie powiadamianej.

7. Osoby mogą reagować w sposób bardzo emocjonalny, mogą potrzebować pierwszej pomocy. W szczególnych przypadkach, gdy posiadamy informacje o stanie zdrowia osoby powiadamianej (wiek osób, np. osoby starsze) – należy zapewnić wsparcie medyczne (np. powiadomić pogotowie, przyjąć w asyście lekarza);

8. Zaleca się, aby jedna z powiadamiających osób była w mundurze. Obecność osoby w mundurze podkreśla oficjalny charakter zdarzenia. Mundur działa tonizująco na ludzi, ich reakcje emocjonalne są mniej ekspresyjne.

9. Należy się przedstawić i poprosić o możliwość wejścia do mieszkania osoby powiadamianej. Zachęcić do zajęcia miejsc siedzących.

10. Zwrócić uwagę i w miarę potrzeby zabezpieczyć przedmioty niebezpieczne (ostre, ciężkie, szklane itp.);

11. Zawiadomienie powinno być możliwie jak najprostsze, bez „owijania w bawełnę” i dorabiania różnych historii. Np. „Mam dla pani/pana bardzo złą wiadomość. Pani/pana bliski nie żyje”. Powinno się wyrazić współczucie, przykrość i zrozumienie. Tak jak w przypadku standardowych kondolencji. Należy zachować się empatycznie, w razie potrzeby udzielić wsparcia fizycznego np. objąć ofiarę, podać chusteczkę do nosa.

12. Trzeba być przygotowanym na udzielenie wszystkich informacji, jakie będzie wymagała osoba powiadamiana. Osoby te często chcą poznać szczegóły dotyczące śmierci bliskiego, okoliczności itp. (jak, w jaki sposób, kiedy, gdzie). Udzielane informacje powinny być również proste i zwięzłe. Należy unikać drastycznych szczegółów i informacji niepotrzebnych, odnoszących się do dodatkowych elementów sprawy.

13. Jeżeli potrzeba uzyskać jakieś informacje od osób bliskich, należy pytać dopiero po ustaniu

pierwszych reakcji – szok. Wcześniejsze rozpytywanie może być po pierwsze traumatyzujące, po drugie uzyskane informacje nie będą wysokiej jakości.

14. Należy poinformować o potrzebie identyfikacji denata przez członka rodziny. Należy pozwolić rodzinie wybrać ze swojego grona osobę, która tego dokona.

15. W obowiązkach policjantów jest zapewnić transport rodzinie denata do kostnicy i z powrotem do miejsca zamieszkania.

16. Należy poinformować o potrzebie przeprowadzenia sekcji zwłok, jako warunku dla efektywniejszej pracy wykrywczej i uzyskać akceptację rodziny.

17. Rodzina nie powinna nigdy znaleźć się na miejscu zdarzenia, identyfikacja zwłok zawsze powinna odbyć się w szpitalu – kostnicy. Należy doradzić rodzinie, że powinna zapamiętać bliską osobę taką, jak była za życia, a nie już jako ofiarę brutalnego przestępstwa czy nieszczęśliwego wypadku. Liczba osób (członków rodziny) biorących udział w identyfikacji powinna być możliwie najmniejsza.

18. Należy skupić się na udzieleniu pomocy i wsparcia rodzinie zmarłego – zaproponować pomoc w zawiadomianiu innych bliskich, zapytać się czy jest coś, co może Policja zrobić dla rodziny zmarłego.

19. Nie należy, po zawiadomieniu o śmierci, zostawić rodziny i bliskich zmarłego samych, bez opieki. Powinien zostać policjant lub pracownik socjalny (psycholog), tak długo, aż minie pierwsza reakcja – szok lub pojawią się osoby bliskie np. członkowie rodziny, znajomi, przyjaciele.

20. Należy podać dane kontaktowe (telefon, ewentualnie adres) swoje (policjanta, psychologa), aby udzielić informacji lub/i wsparcia, w razie potrzeby. Aby rodzina ofiary nie czuła się pozostawiona sama sobie można podać namiary instytucji udzielających wsparcia (np. psychologowie).

21. Jeżeli powiadamianie odbywa się miejscu pracy rodziny (bliskich) denata, należy najpierw powiadomić bezpośredniego przełożonego osoby powiadamianej o zdarzeniu i możliwych reakcjach pracownika, prosić o udostępnienie odpowiedniego pomieszczenia.

22. Jeżeli rodzina denata nie znajduje się w miejscu zamieszkania, należy powiadomić sąsiadów o potrzebie kontaktu z rodziną (powodem jest wydarzenie nadzwyczajne, interwencja z udziałem medyków itp.), natomiast nie należy udzielać szczegółowych informacji sąsiadom, nie można wspomnieć o śmierci, aby to nie oni zawiadomili rodzinę zmarłego.

23. Bliscy i rodzina denata nie powinna dowiadywać się o śmierci bliskiego najpierw z mediów, lecz ze strony Policji i odpowiednich służb.

Jan Gołębiowski

Zespół Psychologów WKSP

Kto może otrzymać mieszkanie? Świadczenia wynikające z rozdziału 8 Ustawy o Policji

Zgodnie z **rozdziałem 8 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji** (Dz. U. Nr 7, poz. 58) funkcjonariuszowi policji w służbie stałej przysługuje prawo do otrzymania lokalu mieszkalnego, zgodnego z normami zaludnienia (po jednej dla policjanta i każdego członka jego rodziny) na podstawie decyzji administracyjnej o przydziale lokalu mieszkalnego. Prawo to nie przysługuje obligatoryjnie każdemu policjantowi, a wyłącznie tym, którzy takiego mieszkania nie posiadają. Formą zastępczą realizacji ww. prawa jest możliwość skorzystania z pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego w spółdzielni mieszkaniowej, zakup mieszkania na wolnym rynku, zarówno wtórnym, jak i pierwotnym oraz na budowę domu.

Na podstawie delegacji zawartej w ustawie pragmatycznej zostały wydane przepisy wykonawcze, które zawierają szczegółowe zasady w zakresie:

- Przydziału, opróżniania i norm zaludnienia lokali mieszkalnych oraz tymczasowych kwater przeznaczonych dla policjantów.
- Wysokości i szczegółowych zasad przyznawania, odmowy przyznania, cofania i zwracania przez policjantów równoważnika pieniężnego za remont zajmowanego lokalu i równoważnika pieniężnego za brak lokalu mieszkalnego.
- Pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego przez policjantów.
- Trybu przydzielania lokali mieszkalnych policjantom przeniesionym do służby w innej miejscowości, zasad zwalniania lokali mieszkalnych i zwracania pomocy finansowej udzielonej tym policjantom na uzyskanie lokalu mieszkaniowego lub domu.

Szczegółowe **zasady przydziału, opróżniania i norm zaludnienia lokali mieszkalnych oraz przydziału i opróżniania tymczasowych kwater przeznaczonych** dla policjantów określają przepisy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 maja 2005 r. (Dz. U. Nr 105, poz. 884). Zgodnie z przepisami powyższego rozporządzenia lokal mieszkalny przydziela się policjantowi w razie braku mieszkania albo zajmowania lokalu niezgodnego z przysługującymi policjantowi oraz członkom jego rodziny normami zaludnienia, z uwzględnieniem **kolejności wynikającej z czasu oczekiwania na przydział lokalu mieszkalnego**. Jest to w obecnie obowiązującym stanie prawnym jedyne kryterium obowiązujące przy przydziale lokalu mieszkalnego.

Norma zaludnienia przysługująca policjantowi **wynosi od 7 do 10 m² powierzchni mieszkalnej (powierzchnia pokoi)**.

Lokal mieszkalny przydziela się policjantowi według norm zaludnienia:

- dla policjanta posiadającego rodzinę – po jednej normie zaludnienia dla policjanta i każdego członka jego rodziny,
- dla policjanta samotnego – dwie normy zaludnienia;
- dla policjanta mianowanego na stanowisko służbowe zaszerogowane w grupie od 18 do 16 – trzy normy zaludnienia;
- dla policjanta mianowanego na stanowisko służbowe zaszerogowane w grupie od 15 do 11 – dwie normy zaludnienia.

Lokal mieszkalny przydziela się policjantowi na jego pisemny wniosek o powierzchni mieszkalnej odpowiadającej przysługującym normom zaludnienia.

Policjantowi, który nie otrzymał lokalu mieszkalnego na podstawie decyzji administracyjnej o przydziale (zgodnie z art. 94 ust. 1 Ustawy o Policji), przysługuje **pomoc finansowa na uzyskanie lokalu mieszkalnego w spółdzielni mieszkaniowej albo domu jednorodzinnego lub lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość**. Szczegółowe zasady przyznawania pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego przez policjantów określają przepisy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 17 października 2001 r. (Dz. U. Nr 131 poz. 1468).

Pomoc finansową przyznaje się jednorazowo policjantowi w służbie stałej na jego wniosek. Wysokość pomocy finansowej obowiązująca od dnia 1 stycznia 2006 r. wynosi – **3.849,00 – zł – na 1 normę zaludnienia** przysługującą policjantowi i każdemu członkowi jego rodziny według uprawnień na dzień złożenia wniosku w sprawie pomocy finansowej.

Wyżej wymienione rozporządzenie określa także zasady zwrotu pomocy finansowej w przypadku: jej nienależnego pobrania i zwolnienia policjanta ze służby przed upływem 10 lat od dnia jej rozpoczęcia.

Do czasu zrealizowania prawa do lokalu mieszkalnego czy to w formie rzeczowej, czy też poprzez wypłatę pomocy finansowej, policjantowi w służbie stałej przysługuje prawo **równoważnika pieniężnego za brak lokalu mieszkalnego** (zgodnie z art. 92 ust. 1 Ustawy o Policji). Zgodnie z ustawą pragmatyczną, policjantowi przysługuje ww. równoważnik pieniężny, jeżeli on sam lub członkowie jego rodziny nie posiadają lokalu mieszkalnego w miejscu pełnienia służby lub w miejscowości pobliskiej. Szczegółowe zasady przyznawania, odmowy przyznania, cofania oraz zwracania powyższego równoważnika określają przepisy rozporządzenia

Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie wysokości i szczegółowych zasad przyznawania, odmowy przyznania, cofania i zwracania przez policjantów równoważnika pieniężnego za brak lokalu mieszkalnego (Dz. U. Nr 100 poz. 918).

Wysokość równoważnika pieniężnego za brak lokalu mieszkalnego od dnia 1 stycznia 2006 r. wynosi:

- dla policjanta posiadającego członków rodziny – **10,40 – zł dziennie**,
- dla policjanta samotnego – **5,30 – zł dziennie**.

Wypłaty równoważnika dokonuje się w okresach miesięcznych.

Ustalenia uprawnień policjanta do otrzymania równoważnika pieniężnego za brak **lokalu** mieszkalnego oraz jego wysokości dokonuje się decyzją administracyjną na podstawie złożonego przez zainteresowanego oświadczenia mieszkaniowego.

Policjantowi posiadającemu lokal mieszkalny w oparciu o art. 91 ust. 1 Ustawy o Policji – przysługuje **równoważnik pieniężny za remont zajmowanego lokalu mieszkalnego**.

Szczegółowe zasady przyznawania, odmowy przyznania, cofania i zwracania powyższego równoważnika określają przepisy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28 czerwca 2002 r. (Dz. U. Nr 100, poz. 919 ze zm.). Zgodnie z przepisami powyższego rozporządzenia, ustalenia uprawnień policjanta do otrzymania równoważnika pieniężnego dokonuje się według stanu na dzień 1 stycznia danego roku kalendarzowego na podstawie corocznie składanego przez niego oświadczenia mieszkaniowego.

Wysokość równoważnika pieniężnego za remont zajmowanego lokalu mieszkaniowego stanowi iloczyn liczby norm zaludnienia należnych policjantowi oraz członkom jego rodziny i kwoty obowiązującej w danym roku.

Od dnia 1 stycznia 2006 roku **1 norma równoważnika pieniężnego za remont lokalu mieszkalnego wynosi – 121,50 – zł**.

Ponadto na podstawie art. 96 ust. 3 Ustawy o Policji, wydane zostało rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 2 grudnia 2003 r. (Dz. U. Nr 215 poz. 2119), które określa **tryb przydzielania lokalu mieszkalnego – policjantowi przeniesionemu do służby w innej miejscowości**, który w poprzednim miejscu pełnienia służby posiada lokal mieszkalny lub dom, oraz policjantowi, który skorzystał z pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego lub domu.

Lokal mieszkalny można przydzielić policjantowi na jego pisemny wniosek.

Od dnia wydania decyzji o przydziale lokalu mieszkalnego w nowym miejscu pełnienia służby – policjant zwalnia w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące – lokal mieszkalny lub dom w poprzednim miejscu pełnienia służby. Natomiast decyzję o zwrocie udzielonej policjantowi pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego lub domu – wydaje się

przed wydaniem decyzji o przydziale lokalu mieszkalnego w nowym miejscu pełnienia służby.

Zwrot pomocy finansowej następuje nie później niż przed upływem 3 miesięcy – od dnia otrzymania decyzji o przydziale lokalu mieszkalnego.

W przypadku niedopełnienia tego obowiązku – wydaje się decyzję o opróżnieniu przydzielonego lokalu mieszkalnego.

Jednocześnie należy pamiętać, że wszelkie niezbędne informacje dotyczące realizacji świadczeń wynikających z prawa policjanta do lokalu mieszkalnego można uzyskać w komórkach mieszkaniowych, które znajdują się w Komendzie Stołecznej Policji oraz w komendach rejonowych i powiatowych Policji.

Naczelnik Wydziału Nieruchomości KSP

podinsp. Renata Rogalska

Dofinansowanie do wypoczynku

Sezon urlopowy przed nami, a więc warto pomyśleć o tym, jakie prawa przysługują pracownikom cywilnym Komendy Stołecznej Policji w ramach Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. Każda zatrudniona na umowę o pracę osoba może starać się o dofinansowanie wypoczynku urlopowego organizowanego we własnym zakresie (tzw. wczasy pod gruszą) lub zorganizowanych wczasów krajowych oraz profilaktyczno-leczniczych. Ponadto na podstawie rachunków można dwa razy w roku otrzymać finansowe wsparcie na wypoczynek dzieci. Wysokość dofinansowania zależy od dochodu przypadającego na jedną osobę w rodzinie.

Pieniądze, którymi dysponuje Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych, pochodzą z corocznego obowiązkowego odpisu od każdego etatu (sposób naliczania regulują stosowne przepisy prawa). Środki funduszu można przeznaczyć na ściśle określone cele, m.in.:

- dofinansowanie krajowego wypoczynku dzieci i młodzieży w formie wczasów, obozów, kolonii, zimowisk i „zielonych szkół”,
- dofinansowanie do wczasów krajowych zorganizowanych (np. wczasy rodzinne), profilaktyczno-leczniczych zakupionych przez pracownika,
- dofinansowanie wypoczynku urlopowego organizowanego we własnym zakresie (tzw. wczasy pod gruszą),
- zapomogi pieniężne bezwrotne udzielone w przypadkach wystąpienia zdarzeń losowych, klęsk żywiołowych, czy też długotrwałej i przewlekłej choroby, zapomogi zgonowe,
- zakup drobnych upominków z okazji Świąt Bożego Narodzenia dla dzieci do lat 16,
- pożyczki zwrotne na cele mieszkaniowe (remont, kupno, zamiana) w maksymalnej kwocie 10 tys. zł z rocznym oprocentowaniem – 4%, okres spłaty maksymalnie w ciągu 5 lat.

Warunkiem otrzymania dofinansowania np. „wczasów pod gruszą” jest co najmniej 14 dni (kalendarzowych) wypoczynku, złożenie wniosku oraz ksero podania o urlop w Wydziale

Finansów i Budżetu. Dofinansowanie tej formy wypoczynku udzielane jest w wysokości:

- dochód na członka rodziny brutto **do 1000 zł – 40%** (w odniesieniu do najniższego wynagrodzenia)
- dochód na członka rodziny brutto **do 1200 zł – 30%**
- dochód na członka rodziny brutto **pow. 1200 zł – 20%**

Szczegółowych informacji na temat finansowania działalności i pomocy socjalnej w ramach Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych udzielają pracownicy Wydziału Finansów i Budżetu.

Zasady przyznawania policjantom dopłat do wypoczynku reguluje rozporządzenie ministra SWiA z 4 marca 2002 r. w sprawie rodzaju i zakresu świadczeń socjalnych i bytowych przysługujących policjantom oraz członkom ich rodzin (Dz.U. nr 23, poz. 236). Wysokość tego dofinansowania jest niezależna od uzyskiwanych dochodów i w bieżącym roku wynosi 385 zł na jednego członka rodziny.

Dopłata przyznawana jest raz w roku, a warunkiem jej otrzymania jest urlop trwający minimum 14 dni kalendarzowych oraz złożenie wniosku w swojej jednostce do osoby, która jest odpowiedzialna za ewidencję urlopów. Świadczenie jest przyznawane na małżonka oraz dzieci do 18 roku życia, a jeśli

nadal się kształcą, to do ukończenia przez nie 24 lat lub 25 (jeśli ukończenie 24 roku życia przypada na przedostatni lub ostatni rok studiów). Dopłata przysługuje według stanu rodziny na dzień złożenia wniosku. Jeśli zatem rodzina policjanta ma się wkrótce powiększyć, warto złożyć wniosek dopiero po narodzinach dziecka. Jeżeli małżonkowie są policjantami, świadczenie urlopowe należy się jednemu z nich. Jest ono wypłacane w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku.

W przypadku dokonania przedpłaty na wypoczynek dla dziecka do 18 roku życia, policjant może ubiegać się o zwolnienie dopłaty z podatku dochodowego od osób fizycznych. Zwolnienie to wynosi w bieżącym roku 73 zł, tj. 19% od kwoty świadczenia urlopowego przysługującego na jednego członka rodziny. Warunkiem takiego zwolnienia jest odpowiednio udokumentowanie poniesionego wydatku (np. rachunek, faktura VAT, przelew bankowy). Z dowodu wpłaty powinno jednoznacznie wynikać: kto jest organizatorem, z jakiej formy wypoczynku korzystało dziecko i w jakim okresie. Powyższe zwolnienie z podatku nie obejmuje wypoczynku zorganizowanego przez rodziców w prywatnych kwaterach, nie jest to bowiem wypoczynek zorganizowany w formie wczasów, kolonii, obozów, zimowisk przez podmioty prowadzące działalność w tym zakresie.

Elżbieta Sandecka-Pułtowitz, Konsultacja: Sylwia Kolarczyk

i Agnieszka Zareba, Wydział Finansów i Budżetu KSP

Podwyżka wynagrodzenia w 2006 roku

Komendant główny Policji, uwzględniając stanowisko NSZZ Policjantów, zdecydował o sposobie podzielenia pieniędzy przeznaczonych na podwyżki dla funkcjonariuszy w roku 2006:

- każdemu policjantowi wzrost mnożnik uposażenia zasadniczego o 0,02 (średnio o 33 złote),

- dodatkowo każdemu policjantowi (z tytułu zakładanej inflacji) uposażenie zasadnicze wzrosło o 1,5% (średnio o 27 złotych),
- dodatkowo policjantom zaszerogowanym w grupach od 1 do 7 przysługiwać będzie prawo do wzrostu dodatku służbowego średnio o 24 złote.

Oprócz tego suma nagród przypadających na jednego funkcjonariusza i wypłacanych w ciągu całego roku wzrasta z średnio 425 zł (w roku 2005) do średnio 1000 zł (w roku 2006).

W Komendzie Stołecznej Policji wypłacono w czerwcu br. z wyrównaniem od stycznia 2006 r. dodatki stołeczne dla policjantów z komend powiatowych w kwocie średnio 1400 zł.

Pierwsza pomoc w doskonaleniu zawodowym policjantów

Tematyka pierwszej pomocy w doskonaleniu zawodowym policjantów staje się obecnie szczególnie aktualna z uwagi na narastający z roku na rok stan zagrożenia bezpieczeństwa życia i zdrowia obywateli w Polsce oraz wielość sytuacji nadzwyczajnych, w których ofiarami stają się dorośli i dzieci.

Jak wynika ze statystyk, najczęściej jako pierwsza spośród służb ratowniczych na miejsce zdarzenia dociera Straż Pożarna, a dopiero później Policja i Pogotowie Ratunkowe. To właśnie policjanci, strażacy oraz inne służby mundurowe (choć nie zawsze ich działania skierowane są bezpośrednio na ratowanie ludzkiego życia) mają większe prawdopodobieństwo zetknięcia się z koniecznością udzielania pomocy, niż inni ludzie. Dlatego też bardzo ważną rzeczą jest, by funkcjonariusze tych służb posiadali jak najwyższe kwalifikacje z dziedziny ratownictwa, stale doskonalili je i współpracowali ze sobą, gdyż często zadania tych służb zbiegają się.

Udzielania pomocy policjant uczy się na kursie podstawowym, podczas którego przechodzi 34 godzinny kurs ratownictwa (13 godzin zajęć teoretycznych i 21 godzin zajęć praktycznych). Następnie powinien on uaktualniać swoją wiedzę z zakresu ratownictwa i doskonalić umiejętności w trakcie doskonalenia zawodowego. Jest to ważne z uwagi na stale zmieniające się standardy i wytyczne.

Bardzo często, to właśnie policjanci są pierwsi na miejscu zdarzenia wymagającego udzielenia pomocy. I to właśnie **na funkcjonariuszach Policji (a w szczególności policjantów ruchu drogowego i prewencji) spada obowiązek prawny, służbowy oraz moralny udzielenia pierwszej pomocy**. Niekiedy również funkcjonariusze Policji swoim działaniem (użyciem broni czy środków przymusu bezpośredniego) mogą przyczynić się do zagrożenia życia i zdrowia innych ludzi. Wówczas, zgodnie z obowiązującym prawem, jeśli użycie środka przymusu spowoduje uszkodzenie ciała, funkcjonariusz jest obowiązany udzielić pierwszej pomocy rannemu.

Udzielania pierwszej pomocy powinien nauczyć się każdy policjant

Każdy policjant powinien wiedzieć, że udzielona przez niego pierwsza pomoc może okazać się najważniejszym ogniwem w łańcuchu przeżycia. W doskonaleniu zawodowym z zakresu pierwszej pomocy stale winien być akcentowany ten fakt. Wielu poszkodowanych umiera przed przyjazdem Pogotowia Ratunkowego. Dlatego też, gdy znajdziemy się w sytuacji wymagającej udzielenia pomocy, nie wolno nam zwlekać z jej udzieleniem – często nie godziny czy minuty, lecz sekundy decydują o ludzkim życiu. Pierwsza pomoc nie ma zastępować pomocy medycznej, ma ją tylko wyprzedzić, umożliwić dożycie osobie poszkodowanej do czasu przyjazdu pomocy kwalifikowanej. Podstawowe zabiegi ratujące życie nie wymagają ani specjalistycznego sprzętu, ani kwalifikacji

medycznych. Bardzo często wystarczy, że będziemy wiedzieli, co należy zrobić w danej sytuacji lub czego nie robić. Zadaniem osoby udzielającej pomocy jest zabezpieczenie ratowanego. Osoba udzielająca pomocy winna przede wszystkim zabezpieczyć poszkodowanego przed uduszeniem – udrażniając drogi oddechowe lub też zabezpieczyć obficie krwawiącą ranę – by ochronić poszkodowanego przed wykrwawieniem się (jak wynika ze statystyk, są to najczęstsze przyczyny zgonu osób poszkodowanych).

Czasami wystarczy tylko w odpowiednim momencie wezwać Pogotowie Ratunkowe, a do jego przyjazdu odpowiednio ułożyć ratowanego. Podstawowymi zasadami w ratownictwie są – „**Działaj tak, aby ratując nie zaszkodzić**”; „**Rób tylko to, co konieczne**.” Przestrzegając tych zasad nie powiększymy istniejących już urazów, a nasze opanowanie da szansę ratowanemu na przeżycie. **Nawet najbardziej fachowa pomoc jest bezużyteczna, jeżeli jest spóźniona.**

Seminarium naukowe

Dynamiczny rozwój medycyny ratunkowej skutkuje zmianami standardów szkolenia w zakresie podstawowej pierwszej pomocy. W związku z powyższym Policja winna na bieżąco dostosowywać swoje programy szkoleń do tych standardów. Środowisko policyjnych instruktorów pierwszej pomocy na własną rękę podejmuje próby dostosowania istniejących programów szkolenia do obowiązujących wytycznych, doskonalili swoje umiejętności, zdobywa certyfikaty instruktorskie. Powoduje to swego rodzaju chaos organizacyjny w tej dziedzinie. Dowodem na to są konkursy policyjne, gdzie jedną z konkurencji jest udzielanie pierwszej pomocy. Uwidaczniają się wówczas braki w szkoleniu, niedostatek ćwiczeń, ale i różnice w sposobie nauczania w poszczególnych regionach Polski.

Szkoleniem policjantów garnizonu warszawskiego z zakresu pierwszej pomocy zajmuje się Wydział Doskonalenia Zawodowego KSP. Zagadnienie to zostało wprowadzone do wszystkich kursów w ramach doskonalenia zawodowego. Ponadto Wydział Doskonalenia Zawodowego zorganizował certyfikowany kurs dla policjantów we współpracy z Polską Radą Resuscytacji. W grudniu 2004 r. w Tomicach odbyło się również pierwsze seminarium naukowe pn.: „Pierwsza pomoc w teorii i praktyce służb mundurowych”. W planach Wydziału Doskonalenia Zawodowego na rok 2006 jest zorganizowanie drugiego seminarium w związku ze zmianą obowiązujących standardów w resuscytacji krążeniowo-oddechowej.

ml. asp. Teresa Zabawa

Współpraca międzynarodowa KSP

Na terenie Komendy Stołecznej Policji w dniach 24-25.04.2006 r. gościł Mark Tonnen – policjant z regionu Midden en West Brabant w Holandii, który przyjechał do Polski w celu przeprowadzenia badań na temat wpływu różnic kulturowych i historycznych na sposób działania policjantów w codziennej służbie. Badania prowadzone są w trzech krajach: Holandii, Polsce i we Włoszech; mają charakter sondażu opinii funkcjonariuszy Policji na temat użycia siły podczas służby.

...

Delegacja stołecznej Policji w dniach 2-5 maja br. na terenie Akademii Policyjnej w Bratysławie brała udział w seminarium „Zabójstwo na zlecenie” zorganizowanym w ramach Środkowoeuropejskiej Akademii Policyjnej (MEPA). W spotkaniu wzięli również udział przedstawiciele Policji: słowackiej, czeskiej, węgierskiej, niemieckiej, austriackiej, szwajcarskiej i słoweńskiej. Przygotowane przez nadkom. Bolesława Rokosza, eksperta Wydziału dw. z Terrorem Kryminalnym i Zabójstw KSP, referaty spotkały się z dużym zainteresowaniem uczestników seminarium.

...

Na zaproszenie Heskiej Policji w dniach 14-20 maja 2006 r. w Wiesbaden przebywali przedstawiciele Komendy Stołecznej Policji. Głównym celem wizyty było zapoznanie się ze strukturą, funkcjonowaniem i sposobem pełnienia służby w Heskiej Policji Wodnej, jak również specyfiką wykonywanych zadań służbowych.

...

XXVIII Międzynarodowa Konferencja Szefów Policji Stolic Europejskich w Sarajewie z udziałem komendanta stołecznego Policji odbyła się w dniach 21-24 maja 2006 r. Celem konferencji była wymiana doświadczeń w zakresie zwalczania i zapobiegania przestępczości, a także odpowiednia organizacja struktur policyjnych w celu profesjonalnego i efektywnego wykonywania zadań na rzecz bezpieczeństwa obywateli.

Danuta Mrozińska, Mikołaj Linda

Gabinet KSP

Postawy godne naśladowania

Każdy policjant wie, że w tym zawodzie praca nie kończy się po wyjściu z jednostki. Wydarzenia, w których policjanci interweniują po służbie zasługują na szczególną uwagę. W takich chwilach angażują się bezinteresownie, poświęcają swój wolny czas, często ryzykują zdrowiem, a nawet życiem.

Ratownicy w mundurach

Gdyby nie błyskawiczna reakcja sierż. sztab. Adama Bilińskiego i sierż. sztab. Jacka Karkowskiego mężczyzna, który zasłabł na przystanku 11 maja br. mógłby stracić życie. Policjanci nie tylko łapią przestępców – pomagają zawsze tym, którzy potrzebują pomocy. Sierż. sztab. Adam Biliński razem z sierż. sztab. Jackiem Karkowskim jechali radiowozem, gdy w pewnym momencie zauważyli jak jeden z pieszych biegnie w stronę policyjnego auta. Mężczyzna poinformował o zasłabnięciu starszego człowieka na przystanku autobusowym. Bez chwili zastanowienia funkcjonariusze pobiegli na pomoc. Na chodniku przy wiacie autobusowej leżał starszy mężczyzna. Policjanci przystąpili do pierwszej pomocy. Tylko sprawnie przeprowadzona reanimacja uratowała życie starszemu mężczyźnie – tak ocenił sytuację lekarz Pogotowia Ratunkowego, który przyjechał do poszkodowanego.

sierż. Monika Jamka, KRP Warszawa V

Zatrzymał złodzieja, będąc po służbie

Dzięki błyskawicznej reakcji sierż. Jacka Kulity, wracającego 10 maja br. po służbie do domu, kobieta odzyskała skradziony telefon komórkowy. Policjant zatrzymał 18-letniego Sebastiana K., który w tramwaju wyrwał jej komórkę i próbował uciec. Sierż. Jacek Kulita stał na przystanku na Rondzie Starzyńskiego, kiedy zauważył chłopaka, znanego mu z policyjnych kartotek. Policjant podejrzewał, że 18-letni Sebastian K. wyszukuje wśród osób czekających na tramwaj swojej kolejnej ofiary. Przecucie nie zawiodło funkcjonariusza. W pewnej chwili 18-latek podszedł do jednej z pasażerek i wyrwał jej telefon komórkowy, po czym wybiegł z tramwaju. Policjant natychmiast ruszył za nim w pościg. Chwilę potem na przystanku pojawili się

strażnicy miejscy, którzy pomogli przypilnować nastolatka do przybycia policyjnej załogi.

sierż. Agnieszka Hamelusz, KRP Warszawa VI

Dar serca dla najmłodszych

48 policjantów i policjantek z Oddziału Prewencji w Centrum Zdrowia Dziecka w Międzylesiu oddało prawie 22 litry krwi. Ten dar serca z okazji Dnia Dziecka posłuży przy ratowaniu zdrowia i życia najmłodszych.

48-osobowa grupa funkcjonariuszy Oddziału Prewencji Policji w Centrum Zdrowia Dziecka w Międzylesiu oddała krew. Funkcjonariusze zdecydowali się na ten krok w tak szczególnym dniu, jakim jest Międzynarodowy Dzień Dziecka. Niektórzy z nich po raz pierwszy. W ten sposób najmłodszym pacjentom szpitala ofiarowali szczególnie dar – krew, która jest darem życia.

Zespół Prasowy KSP

Policjantem się jest, a nie bywa

O tym, że tak jest w rzeczywistości, udowodnił jeden ze stołecznych policjantów. Wracając po służbie do domu, zwrócił uwagę na młodego mężczyznę, który ukrywał w skarpetkach narkotyki. Natychmiast wezwał na miejsce pomoc. Już po chwili 20-latek był ujęty razem z dwiema torebkami marihuany. Policjant z Bielan wracał po służbie do domu. W autobusie zwrócił uwagę na młodego człowieka, który chował w skarpetkach jakieś zawiniątko. Szybko skontaktował się ze swoją komendą. Gdy autobus zatrzymał się na przystanku, funkcjonariusze zatrzymali młodzieńca. Podczas kontroli 20-letniego Konrada C. znaleziono dwie torebki z marihuaną. Mężczyzna spędził tę noc w policyjnej izbie zatrzymań.

sierż. Monika Jamka, KRP Warszawa V

Ryzykowny pościg za złodziejem

Dwóch policjantów po służbie podjęło pościg za złodziejami, którzy ukradli z jednej ze stacji benzynowej w miejscowości Urzut kilkadziesiąt puszek piwa.

Całe zdarzenie miało miejsce około 7.00 na jednej ze stacji benzynowych w miejscowości Urzut. Dwóch policjantów z pruszkowskiej „drogówki” po służbie podjechało na stację. W pewnej chwili zauważyli wybiegającą ze sklepu kobietę, która krzyczała „Łapać złodzieja!”. Podejrzany młody mężczyzna wsiadł do zaparkowanego na stacji BMW i z piskiem opon wyjechał z niej. Funkcjonariusze wsiadli do swoich prywatnych samochodów i ruszyli w pościg. Kierowca podejrzanego samochodu z nadmierną prędkością gnał przez okoliczne miejscowości nie zatrzymując się na wezwania policjantów. W pewnej chwili nadarzyła się okazja zatrzymania pirata. Jeden z funkcjonariuszy zaczął wyprzedzać BMW, aby zablokować mu drogę. Kierowca ściganego auta gwałtownie odbił w lewą stronę spychając pojazd funkcjonariusza do rowu. Drugi policjant nie dał jednak za wygraną i kontynuował pościg. Kierowca BMW w pewnym momencie zawrócił. Niewiele brakowało, a potraciłby funkcjonariusza, który w tym czasie wydostawał się ze swojego auta i próbował go zatrzymać. Funkcjonariusze skontaktowali się z dyżurnym i opowiedzieli mu o całym zdarzeniu. Ten natychmiast wysłał załogę drogówki na pomoc policjantom. Pirata zatrzymano w miejscowości Kostowiec. 22-letni Marcin M. był pod wpływem alkoholu. Trafił do Policyjnej Izby Zatrzymań. O jego dalszym losie zdecyduje Sąd.

Karol Jakubowski, Zespół Prasowy KSP

Służba konwojowa razem z policją sądową

Zadania na rzecz sądów i prokuratur będzie realizować jedna służba – tak wynika z koncepcji opracowanej przez Komendę Główną Policji. Do struktur służby konwojowej zostanie włączona policja sądowa. Ma to zwiększyć efektywność, zapewnić prawidłową organizację oraz poprawić współpracę z sądami i prokuraturami.

Nowa komórka określana w koncepcji jako Wydział Konwojowy będzie usytuowana w każdej komendzie wojewódzkiej Policji. W jednostkach Policji szczebla powiatowego, na terenie których są usytuowane jednostki penitencjarne, zakłady poprawcze, schroniska dla nieletnich, będą utworzone zamiejscowe komórki (sekcje, referaty, zespoły) Wydziałów Konwojowych KWP. Zmiana organizacji i funkcjonowania komórek konwojowo-ochronnych i policji sądowej, poza zwiększeniem efektywności, będzie szła w kierunku odciążenia Policji od realizacji niektórych zadań związanych z konwojowaniem i doprowadzaniem osób.

– Komenda Stołeczna Policji jest dobrze przygotowana do tej zmiany organizacyjnej, ponieważ w naszych strukturach jest już Wydział Konwojowo-Ochronny – mówi jego naczelnik nadkom. Krzysztof Naszkiewicz. – Utworzenie jednej służby konwojowej jest zasadne. Jeden koordynator będzie efektywniej zarządzać, kontrolować i dysponować sprzętem. Na terenie garnizonu warszawskiego policja sądowa jest obecnie w strukturach KRP Warszawa IV. Liczy 168 etatów, które zostaną włączone do nowej komórki konwojowej. Wydział będzie liczył około 300 etatów. Zmiany mają również objąć zadania realizowane do tej pory przez te służby. Policja sądowa ma być wyłączona z ochrony sądów,

a skupiać się będzie wyłącznie na konwojowaniu osób na rzecz Policji. Część zadań związana z cudzoziemcami zostanie powierzona Straży Granicznej. Większą rolę w zadaniach związanych z konwojowaniem przewiduje się dla służby więziennej. W stołecznych rejonówkach i powiatówkach nie będą tworzone komórki zamiejscowe, a pozostaną, jak dotychczas, ogniwami konwojowo-ochronne – wyjaśnia naczelnik Naszkiewicz.

Zmiana organizacji i funkcjonowania komórek konwojowo-ochronnych i policji sądowej będzie przebiegać w dwóch etapach. Nowa komórka zacznie funkcjonować jeszcze w tym roku.

Elżbieta Sandecka-Pultowicz

Ślubowali ojczyźnie

257 młodych policjantów złożyło uroczyste ślubowanie 19 maja br. na pl. Piłsudskiego. Podczas uroczystości przekazano także sprzęt dla policjantów z Wydziału Ruchu Drogowego. Nowe motocykle były wykorzystane podczas zabezpieczenia wizyty Ojca Świętego.

Dokładnie o godzinie 11.00 na pl. Piłsudskiego uroczyste ślubowanie złożyło 257 policjantów przyjętych do służby kandydackiej. Policjanci, którzy mieli najlepsze wyniki podczas szkolenia, zostali wyróżnieni wraz z rodzinami. Kwiaty i gratulacje rodzicom najlepszych składali między innymi obecny podczas uroczystości minister spraw wewnętrznych i administracji Władysław

Stasiak i zastępca komendanta głównego Policji nadinsp. Ryszard Siewierski. Funkcjonariusze, którzy złożyli ślubowanie, pełnić będą służbę patrolową na ulicach miasta stołecznego Warszawy. Będą również zabezpieczać różnego rodzaju imprezy o charakterze masowym, imprezy sportowe, kulturalne i zgromadzenia publiczne.

Tego dnia dziesięć nowych motocykli zostało oficjalnie przekazanych policjantom z Wydziału Ruchu Drogowego. Nowe maszyny stanowiły eskortę papieża Benedykta XVI podczas jego wizyty w Warszawie. Wszyscy zgromadzeni na placu mogli podziwiać też umiejętności jazdy funkcjonariuszy na motocyklach.

Karol Jakubowski, Zespół Prasowy KSP

Nowe kadry stołecznej Policji

Przed siedzibą Komendy Stołecznej Policji 28 maja br. odbyło się uroczyste ślubowanie 66 policjantów, w tym 10 kobiet. Przysięgę złożyli w obecności kadry kierowniczej KSP, przedstawicieli samorządu warszawskiego, kombatantów oraz rodzin. Uroczystość uświetnił występ Orkiestry Reprezentacyjnej KSP.

Policjanci ślubowali na sztandar Komendy Stołecznej Policji, powtarzając słowa Roty za komendantem stołecznym Policji podinsp. Jackiem Kędziorą.

Na dzień 19 maja br. na ogłoszenie o przyjęciu do służby w Komendzie Stołecznej Policji (300 etatów) odpowiedziało 977 osób, w tym 450 kobiet. Wyższym wykształceniem legitymuje się 394 osób, a średnim 583. Do tej pory pozytywnie procedurę kwalifikacyjną przeszło 67 osób, które zostały przyjęte do służby w dniu 17 maja br. Kolejność na liście została ustalona z uwzględnieniem uzyskanej przez kandydatów łącznej liczby punktów od 191 do 126. Wśród wyłonionych osób większość, tj. 53% posiada wykształcenie wyższe.

Policjanci, którzy składali przysięgę przeszli zmodyfikowaną procedurę doboru, która obowiązuje od stycznia tego roku. Niezmiennie preferowane jest wykształcenie wyższe. Pytania testu z wiedzy ogólnej są obecnie dostępne w internecie. Spośród prezentowanych 680 pytań na egza-

minie pojawia się 40 wylosowanych. Zmienił się zakres tematyczny pytań obejmujący wcześniej m.in.: historię, sztukę, biologię, język polski. Do zaliczenia testu niezbędna jest teraz wiedza z zakresu prawa konstytucyjnego, wiedzy o społeczeństwie i Ustawy o Policji. Decyduje o tym liczba punktów – 25, a nie jak kiedyś 26. Zasadnicza zmiana została wprowadzona natomiast w teście sprawności. Takie same wymagania stawiane są kobietom i mężczyznom, ponadto zmodyfikowano zasady pokonywania przeszkód. Kandydaci zmierzyć się muszą jeszcze z testem psychologicznym, sprawdzającym predyspozycje do służby w Policji. Trzeba dodać, że na tym etapie odpada około 50% osób. Nietrudno przewidzieć, że w tym zawodzie liczy się również zdrowie i kondycja fizyczna. Kandydaci muszą więc przejść szczegółowe badania i otrzymać pozytywną opinię komisji lekarskiej.

Komenda Stołeczna Policji nadal poszukuje chętnych do pracy. Ogłoszenie obowiązuje do 31.07.2006 r. Kolejne terminy przyjęć wyznaczono na 28 sierpnia br. (295 etatów) oraz 21 listopada br. (195 etatów).

Policjanci, którzy złożyli ślubowanie zostaną skierowani na półroczny kurs podstawowy, po czym rozpoczną służbę w jednostkach Komendy Stołecznej Policji.

Elżbieta Sandecka-Pułtowitz

Udana Biała Sobota

Zainteresowanie Białą Sobotą (3 czerwca br.) w Komendzie Stołecznej Policji przeszło najsmielsze oczekiwania organizatorów. Z obserwacji wynika, że z badań, porad i konsultacji w mniejszym stopniu korzystali policjanci. Ogółem wykonano 738 badań oraz udzielono 360 porad. Tegoroczna, III edycja odbyła się pod hasłem „Zadbaj o zdrowie własne i rodziny”. Program, obejmujący 11 tematów z zakresu profilaktyki chorób, stwarzał możliwości wykonania badań lekarskich, uzyskania konsultacji u lekarzy specjalistów, a także wysłuchania interesujących wykładów i nabycia książek medycznych. Najbardziej obleganymi były konsultacje i badania z zakresu: USG, EKG, poziomu cholesterolu, przepływu krwi w naczyniach żylnych, poziomu cukru, spirometrii, ginekologii, samobadania piersi, ortopedii (w tym wad postawy u dzieci i młodzieży), audiologii, dermatologii. Program został opracowany przez Centralny Szpital Kliniczny MSWiA, który zagwarantował sprzęt i obsadę medyczną wszystkich stanowisk konsultacyjnych. Zorganizowano też wystawę sprzętu ratowniczego, stoisko z książkami wydawnictwa PZWL oraz punkt konsultacyjny Fundacji Promocja Zdrowia, udzielający porad dotyczących porzucenia palenia tytoniu.

Duże zainteresowanie indywidualnymi poradami i badaniami, praktycznie uniemożliwiło wygłoszenie wykładów przez wysokiej klasy specjalistów, skierowanych przez CSK MSWiA.

Można stwierdzić, że nie wykorzystano możliwości uzyskania wiedzy, będącej tematami wykładów.

Na wyróżnienie zasługuje poziom przygotowania stanowisk medycznych przez Wydział Nieruchomości, Wydział Zaopatrzenia oraz Gospodarstwo Pomocnicze – Zakład Obsługowo-Produkcyjny KSP, a także zabezpieczenie ruchu osób przez Wydział Konwojowo-Ochronny.

Na spotkaniu Komendanta Stołecznego Policji, podinsp. Jacka Kędziory z Dyrektorem Centralnego Szpitala Klinicznego MSWiA dr. hab. n. med. Markiem Durlikiem, została wyrażona wola organizowania kolejnych edycji „Białej Soboty” w latach następnych.

oprac. S. Laskus, Zespół ds. Medycyny Pracy